

Ο ήχος της προσευχής στον σύγχρονο Ορθόδοξο Ιερό Ναό

Σ π ύ ρ ο ς Σ κ ό ρ τ σ η ς *

spyrosko@gmail.com

Ο Χριστός αναφέρεται στα Ευαγγέλια ως Λόγος. Άρα ο ήχος αποτελεί θεμελιώδες μέσο προσέγγισης των αληθειών της πίστης μας. Οι ναοδόμοι του Βυζαντίου μέχρι το 1200 μ.Χ. αξιοποιώντας την εμπειρία και την τεχνογνωσία των αρχαίων Ελλήνων αλλά και των Ρωμαίων στα κλειστά και ανοιχτά αρχαία θέατρα προσπάθησαν ο ήχος μέσα στο βυζαντινό ναό να είναι λιτός, άδολος, φυσικός όπως αρμόζει σε ψυχές που προσεύχονται, με τονισμένες κάποιες συχνότητες που προκαλούν το συναίσθημα και την κατάνυξη. Γι αυτό κατασκεύασαν θόλους και τρούλους με συγκεκριμένα ύψη και διαστάσεις και δημιούργησαν κατάλληλο αριθμό παραθύρων ώστε χωρίς την ύπαρξη ενισχυτικών διατάξεων ο ήχος να φτάνει σε όλα τα μέρη του ομοιόμορφα και φυσικά δίνοντας τη μεγαλοπρέπεια που αρμόζει. Στο σύγχρονο ναό σήμερα λόγω του πλήθους των πιστών και των θορύβων των σύγχρονων πόλεων δεν είναι αρκετό να ακούει με ένταση τη φωνή του ο λειτουργός και ο ψάλτης αλλά απαιτείται να μεγεθυνθεί ο φυσικός ήχος αναλλοίωτος από μηχανήματα και ρυθμίσεις, ξεκουράζοντας τις ψυχές. Μηχανικοί του ήχου σε όλο τον κόσμο με τη βοήθεια της σύγχρονης ηχογνωσίας και τεχνολογίας μελετούν, παρατηρούν, πειραματίζονται στην ακουστική συμπεριφορά των Χριστιανικών ναών και κάνουν τις κατάλληλες προτάσεις. Ναι, είμαστε σε θέση σήμερα να δώσουμε έναν ήχο προσευχής στον σύγχρονο ορθόδοξο ιερό ναό. Τι θα λέγατε να συζητήσουμε για ένα ήχο που να αναλογεί σε ένα χώρο λατρείας και όχι συναυλίας;

* Ο Σπύρος Σκόρτσης γεννήθηκε το Δεκέμβριο του 1964 στην Αθήνα. Σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός στα ΤΕΙ Πειραιά και ειδικεύθηκε στα συστήματα Αυτομάτου Ελέγχου. Αριστεύοντας εισήχθη χωρίς εξετάσεις στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο της Αθήνας και εξειδικεύθηκε στην Ηχοτεχνία αποκτώντας την ειδικότητα του Ακουστικού Μηχανικού. Ασχολήθηκε συστηματικά με την φυσική ακουστική ναών συνεργαζόμενος με εξαιρετικούς σύγχρονους ναοδόμους. Εργάστηκε ως ηχολήπτης στην Ελληνική Ραδιοφωνία (ως βοηθός ηχολήπτη του Μάνου Χατζηδάκη). Παράλληλα σπούδαζε δάσκαλος στην Παιδαγωγική Ακαδημία. Ταυτόχρονα εργαζόταν στην εσωτερική και εξωτερική ιεραποστολή φτιάχνοντας μικρούς ναούς, αίθουσες για νέους με ειδική επίβλεψη στην ακουστική τους. Εκμεταλλευόμενος τις τεχνικές γνώσεις στην ηχοτεχνία και ηχοληψία εφάρμοσε πρωτοποριακές ιδέες για τη διευκόλυνση της μάθησης και τη δημιουργία εποπτικού υλικού τόσο για τις συνήθεις σχολικές τάξεις όσο και για παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες (με την κατάλληλη αξιοποίηση του ήχου). Το 2000 βραβεύτηκε σε μια σεμνή τελετή από τον τότε πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο, ως μέλος τριμελούς ομάδας που δημιούργησε εποπτικό υλικό φιλικό προς τους μαθητές που συμβάλλει ουσιαστικά στη διαδικασία της μάθησης. Δημιούργησε ηχητικό υλικό σε εξαιρετική ποιότητα ήχου και εικόνας, πρωτοποριακό για την εκπαιδευτική πραγματικότητα της Ελλάδας. Από το 2002 κι εξής έχει εργαστεί ως επιμορφωτής δασκάλων και εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με αντικείμενο τις νέες τεχνολογίες. Από το 2005 υπηρετεί στη Δημόσια Εκπαίδευση. Τα τελευταία χρόνια, με άδεια της υπηρεσίας, ασκεί το επάγγελμα το Μηχανικού Ήχου σε ιερούς ναούς και πνευματικά κέντρα με την τεχνική της ηχομεγέθυνσης. Εργάζεται για να υλοποιήσει την ιδέα της δημιουργίας μιας βάσης δεδομένων με ηχογραφήσεις εκκλησιαστικών ύμνων σε εξαιρετική ποιότητα από ψάλτες που αγαπούν και γνωρίζουν την Βυζαντινή μουσική προς ωφέλεια των Ορθοδόξων πιστών σε όλο τον κόσμο.